

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Mławie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Mync
Protokolant:	Małgorzata Szczepańska

Prokurator: bez udziału, powiadomiony

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2015 roku

sprawy: **M. P. (1)** s. S. i H. z domu J., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2014 roku w Ż., woj. (...) w ruchu lądowym prowadził pojazd mechaniczny m-ki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,65 mg/l i II wynik 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie za sygn. akt II K 724/09 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 i 4 k.k.

ORZEKA

I. oskarżonego **M. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu wypełniającego dyspozycję art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to skazuje go a na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza, okres próby wyznacza na 3 (trzy) lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 15 (piętnastu) złotych,

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

V. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt IV wyroku środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 września 2014 roku.

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 660 (sześćset sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat od orzeczonych kar i kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wieczorem 27 września 2014 roku pomiędzy godz. 18-tą a 22-gą oskarżony M. P. (1) spożywał alkohol w postaci wódki której wypił 0,5 L we trzy osoby oraz sam wypił 3-4 pół litrowe butelki piwa K.. Następnego dnia w wyniku otrzymania telefonu od pracodawcy, przed godzina 6.00 rano udał się swoim samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) do pracy do Ż.. W drodze powrotnej do domu do W., około godz. 12.50 w Ż., oskarżonego zatrzymał patrol policji do kontroli.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k. 55-56
- protokół kontroli drogowej k. 2

Oskarżony został poddany badaniu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym Alkometr A2.o/04 , które wykazało 0,65 mg/l i 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 3;
- świadectwo wzorcowania k. 4

Oskarżony M. P. (1) ma 36 lat. Posiada wykształcenie podstawowe i z zawodu jest cukiernikiem. Oskarżony pracuje w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Handlowym (...) jako cukiernik, gdzie posiada bardzo dobrą opinię, ponieważ przez pracodawcę postrzegany jest jako sumienny, odpowiedzialny i obowiązkowy pracownik. Oskarżony uzyskuje miesięczny dochód w kwocie ok 1500 zł. Jest żonaty i na utrzymaniu posiada dziecko w wieku 3 miesięcy. Oskarżony jest właścicielem samochodu osobowego marki R. (...) o wartości 1700 zł, ponadto nie jest właścicielem ani gospodarstwa rolnego, ani żadnej nieruchomości na terenie gminy R.. M. P. (1) był karany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie w 2009 roku za czyn z art. 178 a § 1 k.k. Sąd wówczas orzekł wobec niego między innymi świadczenie pieniężne na rzecz Zarządu Głównego (...)w W., którego oskarżony nie uiścił.

Dowód:

- dane osobo- poznawcze k. 12
- informacja z ewidencji kierowców k. 6
- opinia k. 54
- zaświadczenie o stanie majątkowym k. 13
- karta karna k. 7
- wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie k. 20-21
- pismo k. 28

Oskarżony przyznał się do popełnienie zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, iż wieczorem 27 września 2014 roku spożywał alkohol w postaci 0,5 l wódki na 3 osoby i 3-4 piw. Następnego dnia oskarżony dobrze się czuł i pojechał do pracy na 6 rano. Oskarżony wskazał, iż 28 września 2014 roku miał mieć wolne, jednak zadzwoniła do niego kierowniczka, że ma przyjechać do pracy. Wskazał, iż gdyby nie pojechał do pracy to straciłby premię, a nadto dostałby naganę. Oskarżony wyjaśnił też, iż w pracy czuł się dobrze, spożywał posiłki i że w drodze do domu zatrzymali go funkcjonariusze policji. Policjanci poddali go badaniu na stan trzeźwości, które wykazało, iż ma ponad 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu. Oskarżony również wskazał, iż jego mama leczy się kardiologicznie i że musi jeździć z nią do lekarza do P., ponieważ ani jego ojciec, ani żona nie posiadają prawa jazdy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd oparł się wyjaśnieniach oskarżonego M. P. (1), którym w całości należy przyznać walor wiarygodności. Wyjaśnienia oskarżonego są logiczne, spójne, rysują jasny obraz zdarzenia z dnia 28 września 2014 roku, a nadto przyznanie się do winy jest w pełni przekonujące, ponieważ znajduje potwierdzenie w innych dowodach między innymi w protokole kontroli i protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego.

Sąd uznał również za wiarygodne i niebudzące wątpliwości dokumenty złożone w sprawie uwzględnione przy ustalaniu stanu faktycznego (protokół kontroli drogowej, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, świadectwo wzorcowania, dane osobo- poznawcze, opinia, zaświadczenie o stanie majątkowym, karta karna, wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie, pismo), gdyż żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich zasadności, a po drugie są to dokumenty sporządzone przez odpowiednie organy w ramach ich kompetencji.

Zgodnie z treścią art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, natomiast zgodnie z art. 178 a § 4 k.k. jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości (...) podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Oskarżony miał 0,65 mg/l (I badanie) i 0,69 mg/l (II badanie) alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc był w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art.115 § 16 pkt 2 k.k. Wg tego przepisu, stan taki zachodzi gdy: 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ (litrze) wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Kierowanie w takim stanie samochodem osobowym, czyli pojazdem mechanicznym, po drodze publicznej w ruchu lądowym, jest wypełnieniem znamion przestępstwa z art.178a § 1 k.k. Oczywiście jest też to, że M. P. (1) kierując samochodem osobowym – kierował pojazdem mechanicznym.

Ponadto oskarżony był już wcześniej prawomocnie skazany za czyn z art. 178 a § 1 k.k. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie wydanego w sprawie II K 724/09 (wyrok k. 20). Sąd zważył, iż wobec oskarżonego M. P. (1) nie nastąpiło jeszcze zatracie skazania z w/w wyroku. Zgodnie z treścią przepisu art. 107 § 6 k.k. jeżeli orzeczono środek karny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania (...), natomiast oskarżony nie uiścił jeszcze orzeczonego na podstawie art. 49 § 2 k.k. świadczenia pieniężnego na rzecz Zarządu Głównego PCK w W. (pismo k. 28)

Reasumując na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178 a §1 i 4 k.k

Oskarżony jest winny dokonania zarzucanego mu czynu, albowiem nie dochował wierności normie prawnej, mimo że miał taką możliwość. Działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim (art. 9 § 1 k.k.). Nie zachodzą okoliczności wyłączające winę, gdyż oskarżony był poczytalny w chwili dokonywania zarzucanego mu czynu. Oskarżony przyznał, iż poprzedniego dnia spożywał alkohol, jak wskazał wypił 0,5 litra wódki na trzy osoby oraz 3-4 piwa. Z uwagi na taką ilość wypitego alkoholu, oskarżony winien zdawać sobie sprawę, iż następnego dnia po upływie niespełna kilku godzin od zakończenia spożywania alkoholu, znajdował się jeszcze pod wpływem alkoholu, co powinno go powstrzymać przez prowadzeniem samochodu. Co prawda oskarżony wyjaśniał, iż w dniu 28 września 2014 roku miał mieć wolne, jednak rano zadzwoniła do niego kierowniczka, która prosiła go by przyszedł do pracy. Oskarżony w obawie przez utratą premii i możliwością otrzymania nagany, udał się do pracy. Powyższa okoliczności nie wpływa na wymiar kary, nie stanowi ona bowiem żadnej okoliczności łagodzącej, a nadto nie usprawiedliwia zachowania oskarżonego. W ocenie

Sądu oskarżony zdawał sobie sprawę ze swojej dyspozycyjności, skoro o godzinie piątej rano na telefon kierownika zdecydował się na podjęcie pracy, zatem było to zachowanie w jego zakładzie pracy mu znane i praktykowane.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W przekonaniu sądu kara pozbawienia wolności w w/w wymiarze jest słuszna i sprawiedliwa, a nadto adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Będzie ponadto dostatecznym ostrzeżeniem dla innych potencjalnych sprawców tego typu przestępstw. Sąd wysoko ocenił społeczną szkodliwość czynu oskarżonego, który jechał już samochodem w stanie nietrzeźwości rano do pracy, pokonując trasę ok. 20 km., natomiast policja zatrzymała go dopiero gdy wracał do domu, ok. godz. 13.00. Takie zachowanie oskarżonego mogło spowodować zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego dla innych uczestników ruchu drogowego, jak i również dla samego oskarżonego jako kierowcy, w wypadku gdyby stracił panowanie nad samochodem, bądź doprowadził do jakiegokolwiek stłuczki.

Sąd jednocześnie zdecydował się warunkowo zawiesić wykonanie przedmiotowej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego na okres 3 lat próby. Oskarżony był już karany w 2009 roku za czyn z art. 178 a § 1 k.k. jednak ustawodawca nie uczynił z dotychczasowej karalności sprawcy przestępstwa negatywnej przesłanki zastosowania warunkowego zawieszenia orzeczonej kary. W ocenie sądu nie można poprzestawać na rozpatrywaniu w wypadku M. P. (1) jedynie kary bezwzględnej pozbawienia wolności. Oskarżony jest mężczyzną o ustabilizowanej sytuacji życiowej, jest żonaty, posiada jedno dziecko. Jest jedynym żywicielem rodziny. Zdaniem pracodawcy jest odpowiedzialnym pracownikiem, który skrupulatnie wykonuje swoje obowiązki. Orzeczona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie więc wystarczającą reakcją karną, a oskarżony będzie musiał nadal weryfikować swoje postępowanie zważając na okres próby. W ocenie Sądu z w/w względów wobec oskarżonego zachodzi szczególna podstawa zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności o której mowa w art. 69 § 4 k.k.

Sąd na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 180 stawek dziennych, po 15 złotych jedna stawka, aby już w chwili obecnej oskarżony odczuł negatywne konsekwencje swojego postępowania. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania jest odbierana często jako wyraz pobłażliwości wobec sprawców przestępstw, a orzeczona kara grzywny będzie już teraz stanowić realną dolegliwość wobec oskarżonego. Oskarżony pracuje, ma majątek, zatem grzywna będzie na tym etapie faktyczną dolegliwością za czyn którego się dopuścił.

Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i zaliczył na poczet tego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 28 września 2014 roku. Wykluczenie M. P. (1) z grona kierowców na w/w okres, powinno skutecznie powstrzymać go przed kolejnymi przestępstwami drogowymi. Osoba oskarżonego nie wskazuje na to, by należał on do takiej kategorii uczestników ruchu, których zachowanie nieuchronnie zagraża innym osobom poruszającym się po drogach. Ponadto Sąd miał na uwadze, iż oskarżony pracuje w odległości ok. 20 km od miejsca swojego zamieszkania, ponadto musi wozić swoją chorą matkę do lekarza do P.. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdu na okres dwóch lat będzie stanowiło dla oskarżonego znaczną dolegliwość i będzie uciążliwe, ponieważ w tym czasie będzie musiał on zorganizować sobie inny środek transportu, umożliwiający mu dojechanie do pracy, a ponadto będzie musiał zasięgać pomocy innych w wożeniu matki do lekarza na wizyty. Z uwagi na powyższe wykluczenie oskarżonego z ruchu drogowego na okres dwóch lat, powinno skłonić go do odpowiednich przemyśleń, skutkujących poprawą techniki jazdy i szanowaniem zasad bezpieczeństwa. Orzekając zakaz na w/w okres Sąd miał na względzie niewielką odległość jaką oskarżony pokonał samochodem od miejsca swojej pracy do miejsca w którym został zatrzymany, to w ocenie Sądu uzasadnia decyzję iż zakaz w rozmiarze dwóch lat będzie wystarczający.

O kosztach sądowych sąd orzekł zgodnie z art. 627 kpk, zaś wysokość opłaty ustalił na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst : Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zmianami).